

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 487/2021
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Псутка, адвокат из ..., против туженог Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом „Гоша Солко“ д.о.о. из Смедеревске Паланке, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 830/2017 од 03.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 830/2017 од 03.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 321/15 од 14.06.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету по основу мање обрачунате бруто зараде у периоду од новембра 2004. године закључно са августом 2006. године, у појединачним месечним износима, са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 39.589,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 830/2017 од 03.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 395. став 1. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају, у овом поступку примењује се Закон о парничном поступку, („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), на основу члана 506. став 1.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14).

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 65/19 од 06.09.2019. године, не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 830/2017 од 03.11.2017. године у смислу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09) ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотри правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса и кад је потребно ново тумачење права.

Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Оцењујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. става 2. тачке 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је установио да ревизија туженог није дозвољена.

У смислу члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.12.2006. године. Побижана вредност предмета спора износи 42.218,04 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро=79,3750 динара), представља противвредност 530,54 евра.

Имајући у виду да назначена вредност предмета спора на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена у смислу члана 23. став 3. ЗПП, те је на основу члана 404. у вези члана 401. става 2. тачка 5. ЗПП, одлучио је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић